

13 ΜΑΡΤΙΟΥ 2022

† Κυριακή Α΄ Νηστειῶν.
(ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ).

«Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843).
Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Νικηφόρου
πατριάρχου ΚΠόλεως (†846). Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν
ἱερομάρτυρος (β΄ αἰ.).

Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν ε΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ

ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ
ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.

Ἦχος Πάφ

Κ^{Πα}υ ρι ι ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε
ει σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα
ξα α προ ο ος σε ει σα α α α κου σο ον
μυ προ ο ο σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με
ε προ ο ος σε ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι
ε

Κ^{Πα}α τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σευ ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α ε νω ω ω πι ο
ο ο ον σου ε παρσις τω ω ω ων χει ρω ω ων
μου ου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη η ει

σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

πλ

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μα ρ

τι ι αις

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι

ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των εκλεκτων αυ

των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τω την κε φα

λη ην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των

Aκου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Oτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου

Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη
σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων
την α νο μι ι αν

Π^{Πα}ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω

Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υριον εδε η η θην

Ε^{Πα} κχε ω ενω πιον αυτου την δε ησιιν

μουτην θλιψιν μου ενω πιον αυτου απαγγελω

Ε^{Πα} ντω εκλειπειν εξ εμου το Πνευμα μου και συ

εγ νωστας τριβους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυτη η επορευοο μην ε

κρουσαν παγιδα μοι

Κ^{Δι} ατε νοουν εις τα δεξια και επεβλεπον

και ουκ ην ο επιγινωσκων με

Α πωλετο φυγη απεμου και ουκ εστινο

εκτητωντην ψυχη ην μου

Ε^{Κε} κεκραξα προς σε Κυρι εειει πασυει

ηελπισ μου μερις μου ειεν γη ζωντων

Π^{Κε} ροο σχεσπρος την δε ησιιν μου οοτι

ε τα πει νω θηνσφοδρα ^υ ₉

Ρ^{Δι} υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με ^{Πα} _Δ ο τι ε

κραται ω θησαν υ περ ε με ε ^υ ₉

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^Δ _Δ του ε ξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο ο μα τι ι ι ι σου ^π ₉

Δ^{Πα} ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι ι

στε ^υ ₉ δι ι α α βο ο λον η η η η η

σχυ υ υ υ νας ^{Κε} _π και δι α της Α να στα σε

ω ω ως σου ^{Δι} _υ το κε ε εν τρο ον ^{Πα} _Δ της α μαρ τι

ι ι ας η ημ βλυ υ υ νας ^π και ε ε σω ω ω

σα ας η η μας ^{Κε} _υ εκ των πυ λω ω ων του θα

να α α α του ^{Πα} _υ δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε

ε ε ες ^Δ _Δ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^Δ _Δ ε ως ου αν τα α

πο δωω ω ως μοι

Ο^{Πα} την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν
θρω ω ω πων ως προ βα α τον ^{Δι} ε πι σφα γη η ην
η η η η η χθη ^{Κε} ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι
α α αρ χον τε ες του Α α α α δου και ε πηρ
θη η σαν πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ^{Κε} ει σε
λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι
ι στος ^{Δι} λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε ε ε
ε ελ θε ε ε ε τε ^{Πα} και τοις εν τω σκο τει α να
κα λυ υ πτε ε σθε ^{Δι}

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ^{Δι} ^Χ ει σα

κουσον τη ης φω νη η η ης μου

Μ^{Κε} ε γα θα α α αυ μα ^{Πα} ο των α ο ρα τω ων
Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α
θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α

α τος ^{u q̇} δευ τε πα ^{Δι} τρι ^{Πα} αι αι αι των ε ε θνω ων του ου
 τον προ σκυ νη ^{u q̇} η η σω ω ω μεν ^{π q̇} τη γαρ αυ
 του ευσ πλα αγ χνι ^{u q̇} ι ι α ^{Κε} εκ πλα α α νης ρυ
 σθε ε ε εν τες ^{Πα} εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε
 να α θε ε ον ^{u q̇} υ μνειν με ε μα θη η κα α μεν ^{Δ δ̇}

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^{Δ δ̇} ^χ
 εις την φω

νην της δε η η σε ω ω ω ως μου ^{π q̇}

Ε^{Πα} σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α
 νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι ^{u q̇} τω ε πι τε λει των
 αι αι ω ω ω νων ^{Δ δ̇} ως εν ε σο πτω δι α σα ρ κο ο ος λα
 αμ ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω ^{Κε} και με ε χρι ισ
 Α δου κα α τελ θο ο ο ον τι ^{Πα} και το ε κει σε
 σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι ^{Κε} και το φως της α
 να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α
 αν τι ^{Πα} φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι ^{Δ δ̇}

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατήρησῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος
ε ε ε ε στιν

Τον αρχηγόν της σωτηρίας ημών Χριστόν δο-
Μξοολόγησεν ἡ ἡσώσωμένον αὐτοῦ γὰρ ἐκ-
νεκρῶν ἀνάστασιν τὸν κόσμον ἐκ πλάα νησέ-
εσωώσεται χαιρῆχοροσ Ἀαγγεελων φε-
εε ευγειδαιμωνων πλαααα νη Ἀδαμπε-
σων ἀνισταται διααβολοσ κατηηγηη
ται

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η
ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Οι της κουστωδίας ἐνηχούν τοῦ ποτῶν
παρὰ ἀνοοομων κάλυψατε Χριστοῦ τὴν ἐ-
γεερσίν και λαβετε ἀργυρία α και αι-
ει ει ει ει παααα τε ο τι ημων κοι

μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η

θη ο ο νε ε ε κρος ^{Κε} τις ει δε τις η κου σε νε ^{Πα}

κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε ^υ μα λιστα ε σμυρ

νι σμε ε ε νον και αι γυ υ υ μνον ^π κα τα λι

πον τα και εν τω ω τα φω ^φ τα εν τα α φι α

α α α αυ του ^{Κε} μη πλα να σθε Ι ουου δαι αι αι οι ^υ

^{Πα} μα θε τε τα ας ρη σεις τω ων προ ο φη τω ω ων και

γνω ω ω τε ^π ο ο τι αυ τος ε στι ι ι ν α α

λη η θως ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν

το δυ υ να α μος ^{Πα} ^Δ

Στίχ. ζ. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς

πρωΐας ^Δ ^χ ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον ^π

Κ ^{Πα} υ ρι ι ε ο τον Α δην σκυ λε ε ευ σας και ^{Δι}

τον θα να α τον ^{Πα} ^Δ πα τη σα ας Σω τη η η η η η

η η η η μων ^π ο φω τι σας τον κο ο ο σμον



τω σταυ ρω τω τι ι μι ι ι ω ε λε η η σον η η
μας



Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου.





















Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ.


Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας
ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι
ον

Σ ε τον α κα τα λη πτον προ ε ω σφο ρα α
ναρχως εξ α υ λα λαμ ψα ντα α σω μα τσ τε γα
στρος τσ ς Γεν νη το ρος οι Προ φη ται Κυ ρι ε οι
τω σω ω Πνευμα τι εμ πνευσθεντες προ η γο ρευσαν
Παι δι ον ε σεσθαι εξ Απειρο γα μα σα ρ κσ μενον
αν θρω ποις συ να πτο μενον και τοις ε πι γης κα θο
ρω με νον δι ων ως Οι κτι ρ μων ελ λαμ ψε ως α
ξι ω σον της σης τσ α νυ μνηντας την α φρα στον
σσ σε πτην Α να στα σι ιν





Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις,  καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ  εκ πα σων


των α νο μι ων αυ τῶ 

Λ ο γω σε κη ρυ ξα ντες  οι θε η γο ροι Προ
 φη ται  και ερ γοις τι μη σα ντες  α τε λευ τη τον ζω
 ην ε ε καρ πω σαν το  τη γαρ κτι σει Δε σπο τα  πα
 ρα σε τον Κτι σα ντα  μη λα τρευ ει ν καρ τε ρη σαν τες 
 τον κοσμον α παντα ευ α γγε λι κως α πε στρα φη σαν 
 και συμ μορ φοι γε γο να σιν  ου περ προ η γο ρευ σαν
 Πα θς σθ  ων ταις ι κε σι αις α ξι ω σον α μεμ πτως 
 δι ελ θειν  της εγ κρα τει ας το στα δι ον  μο νε
 Πο λυ ε λε ε ε 

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,  ε παι νε σα


τε αυ τον παντες οι λα οι 

Φ υ σει α πε ρι γρα πτος  τη θε ῖ κη σθ υ
 πα ρχων  επ ε σχα των Δε σπο τα  σα ρ κω θεις η ξι ω σας

περιγραφῆσθαι ^ε της σαρκος προσληψεί γὰρ ^Δ και τα
ιδιώματα ^Δ ἀνελάβου της ἀπαντα ^ε
διότι εἶδος σὸ τοῦ ἑμφειρίας ἐγγράφοντες ^ε
σχετικῶς ἀσπάζομεθα ^Δ πρὸς τὴν σὴν ἀγαπήν
υψόμενοι ^ε και τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν ἀπαν
τὰ ^ε μὲν ἐξ αὐτῶν ^Δ Ἀποστόλων ἐπομῆνοι ^Δ
θεαίσι παρὰ δὲ σε σὶν ^ε

Στίχ. 1. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ^Δ και ἡ
ἀλήθεια τοῦ Κυρίου ^Δ
μὲν εἰς τὸν αἰῶνα ^ε

Υπεριμονοσησιν ^Δ ἡτὶς Χριστὸς Ἐκκλη
σιᾶ ^Δ τῶν σῶτων ἀπειληφῆ ^Δ και ἀγιῶν Ἐι
κων τῶν Σωτηρῶν Χριστῶν ^ε και τῆς Θεομητορος ^Δ
και Ἀγιῶν Πάντων ^Δ φαιδρὸς τὴν ἀναστήλω
σιν ^ε διῆς φαιδρὸς νεταί ^Δ και καταγλαϊζείται χα
ριτι ^ε και στίφος ἀποβαλλεται ^Δ τῶν αἰρετικῶν
ἐκδιώκῃ ^ε και ἀγαλλομενη δοξαζει τον φι

λαν θρωπον Θεον τον δι αυτην υπομειναντα

παθητα εκσι αα

Ἦχος Δι-θ

Δοοοξα Πααατρι ι ι και Υι υι ω και

Αγι ι ω Πνε ευ μα τι

Ηχααρις εεπεελαμψεετηηης

αααληθει ειας τα προ τυ που μεεε

να πα αλαισκι ω ωδωσ νυν α να φαν δο ο ο

ον εκ τε τεεελεεεεσται ι δου ου γαρ

η η Εε εκκλησι ι α την εν σωμονει κο

να Χρι ιστου ως υ περ κο σμι ο ον κο ο ο σμο ον

εεεεπαμφι ι εεεν νυ υ υ υ ται της

σκη νης του ου ου μα α αρ τυ ρι ι ου τον τυ υπον

προ υ υ υ πο γρα α φου ου ου σα και την

ορ θο δο ξον πι ι στιν κα τεεεχου σα

ι ι να ον σε βο ο μεεεθα του ου του

και αι τη η ην ει κο ο να δια κρα τουν τε
 ε ε ες μη πλα νω ω ω με ε ε ε θα εν δυ
 σα σθω ω ω σα α αν αι σχυ υ νην οι ου ου τω
 ω μη πι στε ε ευ ο ο ο ον τες η μιν γα αρ δο ο
 ξα του σα ρ κω θε εν το ος η μο ορ φη η η ευ
 σε βως προ σκυ νου ου με ε ε νη ου ου θε ο
 ο ποι οι οι ου ου με ε ε νη τα αυτην κα τα σπα
 ζο με ε ε νοι πι στοι οι βο η η η η η
 σω ω ω ω μεν ο Θε ος σω σο ο ον το ο ον
 λα ο ον σου και ευ λο γη η σον την κλη ρο ο
 νο μι ι ι α α α αν σου

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα φ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην

Ε ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α ασ ση

της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμφης ει ει κων δι ι ε
 γρα α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης
 δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος
 εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του
 θα α α α αυ μα α α τος το τε τον βυ θον
 ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυ υ υ ν
 δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως
 η Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α
 με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε
 μει νε εν α α α βα α α α τος η α α α
 α α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν του
 Εμ μα νου η ηλ ε μει ει νεν α α α α α φθ
 ο ο ο ρος ο ω ω ω ω ν και αι προ ο ω ν και
 φα νεις ως αν θρω ω πο ος Θε ε ος ε λε η σο ον η
 μα α α α α α ας

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Ϡ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϠ
 Ϡ Ϡ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
 ου μα κα α ρος Ι η η σϠ Ϡ Ϡ Χρι ἰ
 στε ε ε ελ θε ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
 υ υ μνϠ Ϡ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ
 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν

ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.




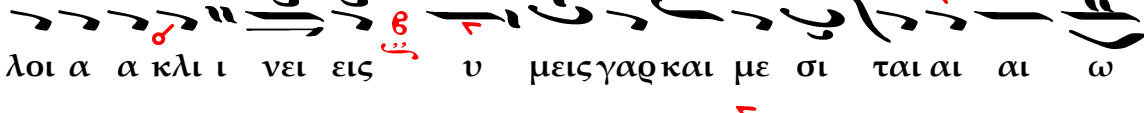


* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ παρόν.

Δόξα. Ἰδιόμελον.

Μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος  Δι-Ϟ

Xαι ρε τε Προ φη ται αι αι τι ι μι ι οι 
τον νο μον Κυ ρι ϝ κα λως δι α τα ξα α α με 
νοι  και τη πι στει φα νε ντες α πορ θη τοι στυ υ υ 
λοι α α κλι ι νει εις  υ μεις γαρ και με σι ται αι αι ω 
φθη η τε της νε ας Δι α θη κης Χρι ι στϞ και με

τα στα α ντες προς Ου ρα α νον αυ το ο ο
 ον ι ι κε ε ε τε ευ σα α α τε ει
 ρη νευσαι το ον Κο ο σμον και σω ωσαι τας ψυ υ
 χα α ασ η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Την πασαν ελ πι δα μ ε ις σε α να τι θη μι
 μη τερ τ ε Θε ου φυ λα ξον με υ πο την σκε πην
 σ δ δ

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ϛ Κε ρ

Σε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και
 των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις ασ μα των
 με γα λυ νο μεν ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε
 δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α αν θρω
 πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας Α δου πυ υ λαστρι η με ρος α

νε ε στης σω ζωντας ψυ χας η η μων

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμῆν,

τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνόμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-

δύσατο Κύριος δύναμιν και περι ε ζω σα το

Nυ γει ει σης σου της πλευ ρας ζω ο δο

τα κρουνοϋς α φε σε ωσ πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης

και σωτη ρι ι ασ σαρκι δε θα να τον κα τε δε ζω

α θα να σι αν η μιν δω ρου μενος οι κη σας τα φω

δε η μας η λευ θε ρω σας συν α να στη σας σε αυ

τω εν δο ζωσ ως θε ος δι α του το βο ω ω μεν

φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου σα

λευ θη σε ται

[H]ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο

δος φι λαν θρω πε υ πα αρχει σκυ λευ σας γαρ αυ τον
και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω
εν δο ξως ως Θε ος τον Πα ρα δει σον α νοι ξας
α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι
ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε
γερ σιν δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα
δει ει ει σου οι κη τορας κα τα ξι ων ως μο νος
ευ σπλα αγχνος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρο

τητα η με ρων

Ο δι η μας σαρκι πα θος δε ξα με νος
και τρι η με ρος εκ νε κρων α να στα της σα ρκος η
μωντα πα α α θη θε ρα πευ σον και α να στη σον
εκ πται σμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Δι-θ

Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α α μην

Οι εξ α σε βει ας εις ευ σε βει ει ει α
α αν προ βα αν τες και τω φω τι της γνω ω σε
ω ως ε ε ελ λα αμ φθε ε εν τες ψαλ μι κως
τας χει ει ρας κρο τη η η σω μεν ευ χα ρι στη
η ρι ι ι ον αι αι νον Θε ω ω προ σα α α α
γο ο ο ον τες και τας εν τοι χοις και αι πι να α
ξι και ι ε ροι οι οις σκε ευ ε ε ε σιν εγ
χα ρα χθει ει σας ι ε ε ρας Χρι ι ι στου ου ου ει
κο ο νας της πα να α γνου και αι παν τω ω ω ν

τω ω ων Ἀ γι ι ων ^Δ τι μη τι κω ω ως προ
 σκυ υ νη η η σω ω ω ω μεν ^{Νη} α πο βαλ
 λο ο με ε νοι τη η ηνδυσ σε ε βη ^σ των κα
 κο δο ο ξω ων θρη σκει ει ει αν ^{Δι} η γαρ τι
 μη η τη η ης ει κο ο νος ^Δ ως φη σι Βα α
 σι λει ει ει ος ^Δ ε πι το προ το ο τυ πο
 ον δι ι ι α α βαι αι αι νει ^θ αι του με νοι ταις
 προ σβει αις της α χρα αν του ου σου Μη η τρος ^Δ Χρι ι στε
 ε ε ε ο Θε ε ο ο ος η η η η μων ^θ και παν
 τω ω ων τω ω ων Ἀ γι ι ων ^Δ δω ρη θη ναι η
 μιν το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο

^Δ
 ος

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ ᾱ  **Κε δ**

Κε
Τον σου να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Δι-Θ

Την ααχραντον ει κονα σσ προσκυ νσ μεν α
γα θε αι τσ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σματων η
μων Χρι στε ο Θε ος βσ λη σει γαρ ηυ δο κη σας
σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς
ε πλα σας εκ της δσ λει ασ του εχθρσ ο θεν ευ χα
ρι σως βο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
τον κο ο ο σμον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρια τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
μω ω ων

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν

ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *